

KOMPOT

Žďár
2012

Plátek Celostátního setkání mládeže Žďár nad Sázavou 2012

...z ovoce Ducha

ÚVODNÍK

NENÍ SAMOZŘEJMOSTÍ,

že nás pozvali do Žďáru,

že připravujeme celostátní setkání mládeže,

že se v přípravném týmu sešlo tolik nadšených a schopných mladých lidí, že tolik rozmanitých lidí dokáže spolupracovat,

že při přípravě setkání nám pomáhá celá řada ochotných lidí, že jsou k nám místní občané shovívaví, že nás podporuje mnoho sponzorů,

že pro naše žaludky pečou farnice z okolí výborné buchtu, že nám v jídelně centra skvěle vaří a dávají maxiporce,

že se na nás při vydávání stravy pan šéfkuchař a kuchařky usmívají, že v Baru u Elišky je stále co jíst,

že se společně modlíme, že se snažíme o ohleduplnost, že po sobě uklízíme,

že se těšíme na příští dny, i když víme, že nás čeká perná práce.

A protože není mnoho věcí samozřejmostí, chci vám všem říci: Díky, Bůh ať požehná a rozmnoží vše, co jste pro setkání vykonali a ještě vykonáte.

P. Jenda

FEJETON

LAST MINUTE

Kdyby mě dnes večer po mši někdo dovedl k mikrofonu, řekla bych asi jen: „Já budu strašně krátká, taky nestíhám... Chci vás jenom ujistit, že Hospodin nás má pevně rukou, i když fungujeme v režimu last minute.“

Moc dobře vím, o čem mluvím. Za poslední rok jsem nasbírala nespočet důkazů. To jednou jsem se vracela z velikonoční pouti po Francii. No pouti... zachraňovaly mě jen kostely Notre Dame v každém jihofrancouzském městě, jinak by to byla prachobyčejná cesta. Nejspíše zhyčkána touto obyčejností jsem ztratila poslední zbytky ostražitosti a přijet na nádraží s dostatečným předstihem nebylo na seznamu priorit. Alespoň do momentu, kdy do odjezdu mého TGV směr Paříž zbývalo 25 minut, nejbližší tramvaj jela za 12 a přede mnou byly tři kilometry k nádraží. Plus, mínus, děleno... je mi jasné, že jsem přišla na opravdu originální způsob, jak vyhodit do vzduchu 100 eur. Vyjít pěšky vstříc své potupě byl čin hodný zoufalce. Ale ještě nade mnou nelamte hůl, může to být ještě zoufalejší. Asi po třech minutách chůze mi došlo, že jsem bez šance. Na to mé nohy opravdu nestačí. Nenapadlo mě nic jiného než s výrazem šíleného psychopata anglicko - francouzsky přemlouvát dva chlapíky právě pracující na zvelebení své zahrady. Opravdu nevím, kolikrát jsem zopakovala please a s'il vous plaît. Ale nakonec jsem seděla v autě směrem k nádraží. Do odjezdu zbývalo patnáct minut. Byla jsem tak nervózní, že jsem se mohla modlit jen Zdravas. Utčenáše se mi neskutěčně motala slova: „Otče náš, jenž jsi na nebesích, jméno Tvé přijď v království vůle Tvé...“ A na semaforech všude červená. Nejhorší dopravní zácpa v historii Francie, snad...

Ještě kousek. Ještě zahrnout. Už jsme v centru. Toho pána u volantu jsem nechápala, neznala a obdivovala. Zbývá pět minut a ještě tři křižovatky. Je konec. Takže se na-

dechni, vzpomeň si na ty Notre Dams, alespoň deset sekund klidu a popadni krosnu. Merci, merci a běžela jsem k nádraží, půl kilometru a čtyři minuty. Přes lidi na nádraží jsem se prodrala jako ve filmu. A pozor! TGV ještě na nástupišti stojí. Že by někdo mohl přijít tak pozdě, nevěří ani průvodčí. Ale když jsem usedla na své místo, byla jsem si jistá, že jsem zažila zázrak. Kdo jiný totiž umí zpomalit čas?!

Takže jestli teď nestíháš a máš pocit, že vlak už dávno odjel, program se boří, náramky se ztratily na cestě, stánky padají samy od sebe a počítače hromadně stávkují, prostě jen calm down, He has a plan!

JK

STŘEDA 8. – ČTVRTEK 9. 8.

Můj pane!

Chci Ti velice poděkovat za to, že jsi na mě při odjezdu do Žďáru nezapomněl. Mýdlo jsi mi tedy na hlavu opravdu házet nemusel, ale jsem ochotný Ti odpustit. Ovšem z toho, co přišlo potom, jsem stále ještě značně rozrušen! Hodiny neustálého poskakování, kopnutí teniskou a obrovského krosnotřesení - tyto události málem zviklaly moje pevné odhodlání plnit Tvou vůli. Když jsem však náhle pocítil na vlastní plast Tvou radost ze shledání se starými přáteli, (kterou jsi prožíval tak, že jsem mimochodem byl málem umačkáán a rozdrcen), dospěl jsem k názoru, že být ve společnosti Tebe a Tvých přátel mi těch pár odřenin vynahradí. Jen Tě úpěnlivě prosím - vezmi s sebou příště i mou přítelkyni Pastu, neboť bez ní je každá moje snaha zbytečná.

PS: Můj pane, Tvá věrnost je až k rozmrzení nestálá. Včera, tj. ve středu jsem se málem stal obětí Tvé radosti a dnes sis mě ani nevšiml. Doufám, že se do konce týdne aspoň jednou za mnou zastavíš.

PÁTEK 10. 8.

Můj pane!

Odpusť mi, že jsem Ti kdy křivdil. Nikdy jsi mě nenechal samotného dlouho, ale toto je poprvé, co jsi mě vzal na výlet, a bylo od tebe nezvykle pozorné, že jsem se celou dobu vezl v taštičce od fotáku. Vše jsem tak mohl pozorovat zároveň s Tebou! Musím říci, že Zelená hora je nádherná. Věř mi, že se po dnešku budu snažit pečovat o Tvůj chrup ještě lépe, než doposud. Samozřejmě, pokud tedy ze mě vymyješ ten prach, co se na mě po cestě nachytl.

SOBOTA 11. 8.

Můj pane!

Nikdy jsem se neuchýlil k tomu, že bych Ti nepřál dobrou chuť, ale dostat z Tvých zubů dnešní oběd s červenu řepou byla opravdu fuška. Ještě dvakrát nebo třikrát budu pracovat takzvaně na sucho a začnu pelichat, i já mám už svůj věk. Prosím Tě se vší naléhavostí, kup si někde už tu pastu! Doporučuji Ti Fluoru a to nikoli jen z toho důvodu, že ji mám rád.

PS: Jsi úžasně chápavý. Když sis šel v průběhu odpoledne několikrát pro zbylé porce z oběda, už sis tu řepu nevzal.

Anj, hAn**ŠOKUJÍCÍ ODHALENÍ****„AFROJAN“ - HIT MEZI ÚČESY!**

Nedělní odpoledne přípravného týmu se neslo v duchu odpočinku. Každý svůj volný čas trávil po svém. Někdo si zašel na procházku, někdo na zmrzlinu a někdo do místního kadeřnictví. Otec Jenda Balík si například nechal udělat účes zvaný „Afrojan“.

PJJ**ZPRÁVY****VLAJKU PŘI ZAKONČENÍ
OLYMPIÁDY NESLA ŠPOTÁKOVÁ**

Čestnou funkci vlajkonoše při závěrečném ceremoniału plnila zlatá oštěpařka Barbora Špotáková. Jméno českého vlajkonoše oznámil Český olympijský výbor už včera a Špotáková tuto funkci přijala. „Nebyl vhodnější kandidát než Bára Špotáková, která obhájila olympijské zlato, takže volba byla jasná. Bára to s radostí přijala a je ráda,“ řekl pro agenturu ČTK mluvčí Českého olympijského výboru Alexandr Kliment.

PJJ

ROZHOVOR JENDA VÁŇA

NA SETKÁNÍ V KOLÍNĚ NAD RÝNEM JSEM CHODIL NA ČESKÉ CENTRUM A PROSIL JE O NĚJAKOU PRÁCI

V den rozhovoru měl na sobě tričko s velkým červeným „S“ jako Superman. A stejně jako on se i Jenda stal legendou. Sice ne komiksu, ale setkání mládeže.

Mezi organizátory jsi znám jako živoucí legenda setkání mládeže. Tak schválně, kolikáté je to letošní?

V podstatě to řeknu takhle. Vynechal jsem jen Svatoú horu. Jinak jsem byl na všech celostátních setkáních. Takže čtyři z pěti.

Neplete se ti to? Dokážeš z každého setkání vypíchnout něco, kvůli čemu bylo jedinečné? Dokážeš je od sebe rozlišit?

Myslím, že jo. Každé setkání je něčím charakteristické. Například v roce 2002 přišly povodně. Setkání v Táboře zase doprovázela úžasná atmosféra Klokot. No a letos? Uvidíme, jaké to bude.

A právě letošní Žďár je ze své podstaty opětovného setkání na místě činu mimořádný. V čem myslíš, že to bude jiné než před 10 lety?

Určitě v lidech a atmosféře. A to nejen mezi účastníky setkání ale také města. I když jsou tady místa, která si člověk i po té době vybaví, např. kostel, je těch 10 let znát. Vnímání setkání bude taky jiné. V děckách, co přijedou, bude vidět posun ve společnosti.

Jak bude vypadat Jenda Váňa coby organizátor CSM ve Žďáře nad Sázavou v roce 2022?

To je velmi zajímavá otázka. Od svých nadřízených a kolegů mám zakázané cokoli odhadovat, protože to většinou vyjde a oni z toho mají strach. Pokud bych se tu však měl i potřeť ukázat a někdo mě osloví, udělám to rád

Na některá setkání ses vydal jako účastník i po tom, co jsi už měl organizační zkušenosti.

Ano, na celosvětovém setkání v Kolíně nad Rýnem jsem jel jako účastník. I přesto, že jsem byl se skvělou partou lidí, nedalo mi to, a prakticky každý den jsem prosil České centrum o nějakou byt i nepatrnou práci.

Tématem setkání je ovoce Ducha svatého. Kterou plodinou by tě rozhodně nepotěšil?

No, kdyby mě měl potěšit, jsou to švestka nebo hrozen. Bohužel ses ptala opačně. Z ovoce jím všechno. Ale kdyby darem Ducha byl kopr, tak by to byl ten.

Tvou dlouholetou službou je práce s mládeží. V čem spočívalo tvé rozhodnutí pro mladé lidi?

Vše to začalo tehdy, kdy jsme s naším knězem ve farnosti jezdili každý rok na Chaloupku (salesiánské středisko mládeže, pozn. redakce). To byl ten první impulz. Také jsem vedl ministranty, zpíval ve schole, připravoval tábory. Takhle to pokračovalo dál až do Přistavu. A posléze do Olomouce.

Jak jsi poznal, že je to to právě?

Člověk správnou cestu pozná podle pár věcí. První z toho je, že tě to baví. Za druhé se kvůli tomu necítíš dlouhodobě unavený. Služba tě naplňuje. Nedá ti možnost vyhořet. Má zkušenost je, že, pokud to dělám intenzivně a s láskou, nestane se mi, že by mi mladí lidé nedobili baterky. Důležitý je také pocit, že ti práce – služba dává smysl. Sílu, kterou investuješ do mladých, pak Bůh využije do něčeho velkého.

mp

la ČBK, Ekumenická rada církví a Federace židovských obcí podpořené dalšími subjekty, mimo jiné i účastníky CSM ve Žďaru, se vedení krajských organizací v těchto regionech rozhodla billboardy nepoužít.

„Tato celostátní kampaň nebude převzata do priorit našeho kraje,“ řekla České televizi Milena Kovaříková, radní Zlínského kraje a kandidátka v krajských volbách za ČSSD.

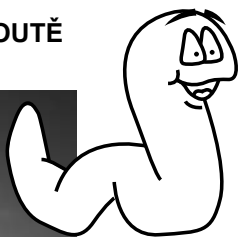
Nicméně vedení strany se útočné kampaň nechce vzdát. „To téma je aktuální v celé České republice,“ řekl předseda ČSSD Bohuslav Sobotka.

LuP, JK

ZPRÁVY OZVAT SE VYPLATÍ, BILLBOARDSY ČSSD NA NĚKTERÝCH MÍSTECH ZMIZÍ

Předseda ČSSD Sobotka ještě ani nestihl otevřít obálku s dopisem od účastníků CSM, přesto naše iniciativa již nese plody. ČSSD na Vysočině a ve Zlínském kraji chce omezit kampaň proti církevním restitucím. Poté, co se proti kampani ohradí-

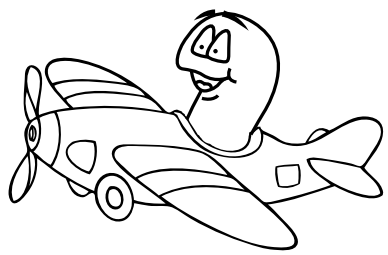

Výšlap na Zelenou horu přinesl mnohá překvapení

Okamžitě sleť dolů!!!

Červ v létajícím talíři?!

Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň, jez!“

To bych rád, jenže jsem si zapomněl svačinu...

No jo aťák, to se pozná...

...já taky...

Tak to já jsem si vzala rovnou dvě!

O PRA-RESTITUCÍCH

Upozorňujeme diváky, že následující pořad nevyjadřuje názory ředitele Sekce pro mládež ani žádného jiného velkého zvířete a že jakákoli podoba se skutečností je čistě žďárská.

Od našeho zvláštního dopisovatele z Pralesní republiky jsme dostali informaci o tom, že král zvířat lev se rozhodl vetovat pra-zákon o pra-restitucích na základě, kterého se měly vrátit šnekům jejich ulity. Pro připomenutí pra-problému uvedme, že rudé slepice po vyhynutí dinosaurů zabavily šnekům ulity a většinu z nich rozklovaly a některé prodaly zeleným, modrým a oranžovým slepicím a některé dokonce lidem.

Lev říkal, že sice lituje, že šneci o své ulity přišli a stali se z nich slimáci, ale že jejich děti už si na to zvykly a vlastně žádné ulity nepotřebují. Většina zvířat i někteří lidé mu dávali za pravdu, že šneci jsou stejně slizcí a žádné ulity si nezaslouží. Některá prasata dokonce řekla, že za ty svoje pra-sliny by měli ulity naopak vrátit, protože by bylo divné, kdyby si žádnou ulitu někde neulili.

Šneci se sice snažili namítat, že s rozklovanými ulitami si stejně nikdo jiný neporadí a že oni by je opravili a opět by se staly ozdobou pralesa, ovšem nikdo je moc neposlouchal. Rudá kuřata přišla s tím, že nechápou, proč by se zrovna šnekům měly vracet ulity, když si na nich může pochutnávat veškerá drůbež. Oranžové slepice přitakávaly. Jen modří ptáci byli

proti a dávali si dobrý pozor, jak se to bude líbit lidem. Kachny řekly, že přece všichni dobře vědí, že sami šneci ukradli své ulity kukačkám a že vlastně šneci nikdy žádné ulity neměli. Jedna opravdu velká kachna dokonce prohlásila, že ve skutečnosti dokonce žádné ulity neexistují. Z ryb se šneků zastali jedině Kapři – vehementně otvírali pra-pusu, ale nikdo je neslyšel. Dokonce začali držet protestní pra-hladovku a přestali jíst pra-Veku a místo toho adorovali. Ovšem ani Adorare jim nepomohlo.

Při pra-diskusi v praesním pra-parlamentu se ovšem šneků nečekaně zastali krtci a křečci, a tak pra-restituce prošli pra-parlamentem. Krtci jasně řekli, že spravedlnost musí být učiněna za dost a když si mohli nahrabat oni, tak proč ba si nemohli nahrabat i jiní jako třeba krtci nebo krtci nebo krtci. Křečci řekli, že už nemají co křečkovat a že by se jim tedy navrácení ulit šnekům náramně hodilo. Vycházeli z toho, že vzít něco šnekovi a utéct s tím nevyžaduje až tak velký atletický výkon.

Král lev ovšem uposlechl názory slepic a dal na různé kachny a prohlásil, že ulity patří těm, co si je ulily a jak by k tomu chudáci přišli a že se nic vracet nebude. Šneci tak nejen přišli o své ulity, ale jak je někdo viděl, tak si říkali: „Podívejte se na ně. To chtěl mít každý pro sebe celý pra-barák. Jde jim jen o pra-prachy.“ Šneci ovšem věděli své. Stali se z nich slimáci, kteří bez ulity brzy zreznou a rezaví slimáci budou postrachem všech zahrádkářů a zemědělců. Jo, jednu budou litovat, že jim nevrátili ulity, ale to už bude pozdě.

P. Jarda Krajl

DOPISY ZUBNÍHO KARTÁČKU

NEDELE 12. 8.

Můj pane!

Nikdy Tě nechci opustit, na věky chci být s tebou, jsi tak úžasný majitel!

Dal jsi mi pastu – tu jedinou, tu nejdokonalejší, jen pro mě... Společně s ní teď mohu sdílet prostor v Tvé koupelnové skříni a pečovat o Tvé blaho!

Ty nejlépe víš, co potřebuji. Pasta je... Ona je vskutku neodolatelná! Jemná, vláčná, tak elegantně se vždy koušíček vysune z tuby... Tak lehce, víš? Má tak silný čistící účinek! A když se pak zašroubuje a klidně leží na polici, je tak úžasně tajemná! Pane, až Ti oba již nebudeme moci sloužit, prosím Tě, vyhod nás do odpadkového koše společně!

PS: Můj pane! Opravdu jsem nečekal, že nás dnes vezmeš na Zelenou horu oba a budeš nás ukazovat všem okolo.

PONDĚLÍ 13. 8.

Můj pane!

Dnes jsem se opravdu snažil, abys vypadal aspoň trochu k světu... Ne, omlouvám se, abys vypadal ještě dokonaleji,

než kdykoliv jindy, i když to snad již ani nejde! Tak jsem to myslel.

Vím, že zítra setkáš s několika svými dalšími přáteli (zaslechli jsem nějaké číslo pět tisíc). Nemusíš mít obavu, Tvůj chrup je dokonale připraven.

Přeji Ti, aby se celé setkání vydařilo, abys byl spokojen, nadšen a sytý (pokud však najdeš jen červenou řepu, prosím, zůstaň raději hladový). Jistě to bude krásných šest dnů. Já i Tvoje Zubní pasta Ti držíme palce!

Tiskový tým vyhlašuje soutěž – zkuste uhádnout, kdo je onen majitel kartáčku a k jakému týmu patří. *Anj*

FOTOREPORTÁŽ ČERV NA CESTÁCH

Oficiální reportáž o přípravných týmech sice vyjde až v zítřejším čísle, předvýzkum však již během soboty podnikl samotný časopisový Červ. Náš fotograf mu byl v patách a obrazový materiál otiskujeme tedy již dnes.

Aby si čtenáři ráno u kávy mohli přečíst zprávy, dávající žďárskému setkání nový rozměr, balí si nevyspalý žurnalista každé ráno poznámkový blok, tužku a diktafon. Do fotky (v černém rámečku): Tiskový tým varuje: Neobviňujte nás ze sezení u počítače!

Dobrá zpráva pro lidi minimálních i maximálních rozměrů: Trička se nabízejí ve velikostech S (suchý červ) až XXL (xx-larva),” uvedl Červ.

V TIPY

Jdou dvě blondýnky do lesa pro vánoční stromek. Po dvou hodinách se ptá jedna druhé: „Tak co, máš něco?“

„Ne nemám,“ odpoví druhá.

„A co ty?“

„Já taky ne. Tak víš co? Vezmeme nějaký bez ozdobi!“

Přední čeští seizmologové hlásí: Největší nebezpečí hrozí centrální recepci v úterý odpoledne, kdy se očekává příchod vlny tsunami vznikající po zemětřesení o síle pěti tisíc účastníků.

“Zcela nejluxusnější koupelny jsou na škole na náměstí Republiky. Sprchy v kubisticko-funcionalistickém designu jsou vyrobeny z rok odleženého španělského dřeva,” zjistil náš červí informátor.

Podařilo se nám dostat do nejvyšších pater. (do fotky) Žádosti o změnu názvu časopisu vyhověno nebylo. “Kompot dehoneštjuje naši typickou stravu, čerstvé ovoce a tím útočí na základní právo všech červů žít a vrtat,” rozčiloval se Červ. JK

ANKETA

VYSÍLENÍ NEBO ODPOČATÍ?

Přípravný týden se blíží ke konci. Všichni za sebou máme spoustu práce, někteří z nás už jsou pořádně unavení. Ptali jsme se několika členů týmu:

1. Jaká byla vaše doposud nejnáročnější činnost?
2. Jak nejráději odpočíváte?

Jirka, Ubytovatelé

1. Umývání záchodů ve dvou patrech od desíti do půl jedné v noci
2. Spánkem

Jitka, Režie hudby

1. Příprava společného hraní všech tří schol pro nedělní mši svatou
2. Spánkem

Vítek, Tisk

1. Drbání se pravitkem na hlavě... A pak jsem taky jel pro brambory a Pribináčky a nakonec jsme kontrolovali, jestli půjde vytisknout Kompot.

2. Já neodpočívám.

Ondra, schola Adorare

1. Nejnáročnější je vstávat, pak po všech dojist zbylé obědy, nebo i večere...
...i snídaně...

2. My odpočíváme při práci. Vstaneme unavení z postele a jdeme odpočívat, už po ránu pějeme čtyřhlasy, osmihlasy... A tak odpočíváme.

Pepa, Informace

1. Ta největší práce přijde až se začátkem setkání. Teď jsme spíš poznávali město. Z pochodů z jednoho konce města na druhý už mám docela odrovanané nohy.
2. V tělocvičně ve spacáku na karimatce

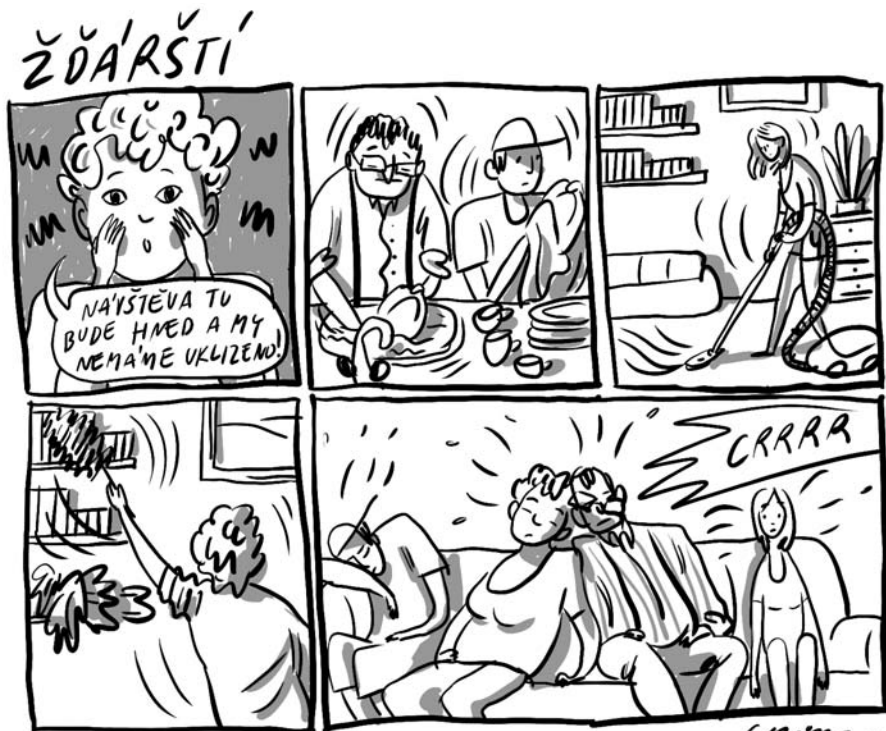
Michal, Pořadatelé

1. Usnout vedle svého kolegy, který mě chtěl ze spaní objímat
2. Teď jsem si krásně odpočinul při zpovědi, ta mě opravdu nakopla.

Michal, Centrální recepce

1. Sehnat dva žebříky pro tým stavařů. A podařilo se mi sehnat stejně jenom jeden.
2. Spánkem

LuP

JANICKOVY KACHNY

ZELENÝ MEDVĚD NA UBYTOVNĚ SPŠ

Po ubytovně na Střední průmyslové škole ve Žďáru se pohybuje velký zelený medvěd. „Je strašně velkéj a hrozně dupe,“ řekla jedna nejmenovaná členka přípravného týmu. Je velice zajímavé, že na ubytovně bývat viděn jen zřídka a to výhradně v noci a v ranních hodinách.

Po opakovaných stížnostech u hlavní recepce byla přivolána místní firma Bojácný a syn, zabývající se odchytem nebezpečných zvířat, aby tuto divokou šelmu odchytila. Pracovníci této firmy medvěda našli v koupelně a z dálky ho sledovali. Jejich snažení však bylo marné. „Zalezl na jednatřicítku a tam se prostě vypařil. V pokoji jsme našli jen velké zelené pyžamo a nějakýho velkýho chlapa,“ s podivěním uvedl jeden z pracovníků firmy. *PJJ*

KAM VE ŽĎÁŘE STAROSTI SE NEMNOŽÍ V PIZZERII POD VĚŽÍ

Žďár nad Sázavou je známý hlavně díky Santiniho Zelené hoře. Naše toulky však měly jiný bohulibý zájem, než obdivovat tuto perlu architektury. Našli jsme ta nejlepší místa a podniky pro milovníky jídla, pití a zábavy!

Dobrym pokrmem vás uhostí v pizzerii Pod Věží. Ze 40 druhů pizz si zde vybere i největší gourmet. A co by to bylo za oběd bez pořádného kafe a čokolády? Jen o pár metrů dál na ulici Veselská přesně k tomuto vybízí Café u tety Hany s širokým výběrem černého moku a pochutiny králů.

Pokud se najde někdo, komu by nevadila přibrána deka navíc, nabízí Žďár řešení v podobě rybníku Pilák, snu každého plavce i neplavce. Najdete ho na konci města ve směru na Hradec Králové. K cestě zpět využijte jednu z mnoha cyklostezek, která protáhne ne jeden sval. Pro případ, že by procházka unavila, je ve stínu Domu kultury přichystán vlastnoústně vyzkoušený klub Jazzmine. Spolu s nenahraditelnou chutí Kofoly, Mirindy či Spritu se ponořte do ladných jazzových tónů. Příjemně strávený den, nemyslíte? *mp*

HLÁŠKY

Sebereflexe

Vojta z Recepce hostů: „Mám emoci: ÚDIV! Že nejede internet v 21. století...“

Slovo na den v praxi

Slovo na den v Stravování ve čtvrtek: „Pojď za mnou... špinavé nádobí.“

Páteční slovo na den: „Zapři sám sebe a umyj po sobě špinavé nádobí.“

Slovo na den v sobotu: „Jako já jsem miloval vás, tak se navzájem milujte i vy a umývejte si po sobě špinavé hrncečky.“
Neděle: „Nebojte se, to jsem já... vaše špinavé nádobí.“

Jen růžová to může být

Ubytovatelé vypráví o jedné ze škol: „Všechno je tam růžové. Směrovky růžové. Pásky máme taky růžové. A teď si představte, že tam mají bydlet Ostraváci!“

To chce výraz

Tiskový tým: Jayna na Aničku při focení: „Tvař se červovitě!“

Přezdívký pro našeho nejvyššího

Johny Frodo Balík, Johny Package, Alexandr Veliký

Technické obtíže

Máριο z týmu Doprovázení biskupů: „Ráno vypadly pojistky a my jsme si nemohli uvařit kafe. Tak přišel technik, kafe nahodil...“

Pořadatelé vzkazují: „Chodte po přechodech!“

Magda z Tisku při přebíhání přes silnici: „Co když mi auto přejede šéfredaktora a grafiky?“ Janick odvětil: „Tak o tom napišu do černé kroniky.“

Zapři se

Jirka od signálů při vstupu do pokoje: „To je bordel, to je bordel... Asi se zapřu a vydržím ho.“

Pro Celostátní setkání mládeže Žďár nad Sázavou 2012 vydává Pressteam:

Redakce: P. Vláška, Pepa, Anička, Áňa, Janick, Jayna, Lenka, Lucka, Magda, Maruška, Mája a Monča

Foto: Anička, Dominik D., Dominik N., Honza, Jakub, Štěpán, externí spolupracovníci

Grafická úprava: Martin, Vítek

Komiks: Týna

Adresa redakce: VOŠ a SPŠ, Studentská 1, Žďár nad Sázavou

